

"De vuurwerkbom"

Bijna was het zover.

Het vuurwerk kon afgehaald worden bij de winkel waarbij het besteld was.

Drie vrienden, Joop, Alex en Maarten togen naar de winkel en haalden hun pakket op.

Wowww, vuurpijlen, rotjes en zelfs een duizendklapper!

Het was 27 december en nog niet de dag waarop het vuurwerk afgestoken mocht worden. De kans op een fikse boete was dan zeer groot.

De jongens besloten naar het park te gaan, waar een stukje met dichtbegroeide struiken was. De blaadjes waren wellenswaar afgevallen, maar het was dicht genoeg, zodat zij niet opgemerkt zouden worden.

Joop zei "kom, laten we ieder iets afsteken wat in het pakket zit" en Alex en Maarten zagen dit wel zitten.

"Begin jij maar" zei Maarten tegen Joop en Joop ging op zoek naar een korte vuurpijl. Dit is een vuurpijl die niet hoger uit zou komen dan de struiken waarin ze zaten, want ze wilden immers niet opgemerkt worden.

Joop stak het lontje aan en pats boem, daar ging de vuurpijl en na even geknetterd te hebben landde hij weer op de grond, een paar meter bij hen vandaan.

Nu was Alex aan de beurt en hij koos voor ronddraai bol. Deze had schitterende kleuren en de jongens hadden enorm veel plezier. Jammer genoeg maakte de bol niet veel herrie, maar ala.

Toen die bol uitgedraaid was, was Maarten aan de beurt.

Met pretoogjes keek hij zijn vrienden aan en deed geen aanstalten om zijn vuurwerkpakket open te maken.

"Jij bent aan de beurt" riepen zijn vrienden en de grijns op het gezicht van Maarten werd nog groter.

Hij dook in zijn jaszak en haalde hier een potje uit met een raar goedge erin.

"Wat is dat", zei Alex, die zich niet op zijn gemak voelde, want hij kende Maarten wel, die altijd in was, voor een avontuurtje.

"Dit is een eigengemaakte vuurwerkpijl en die ga ik nu afsteken." Terwijl hij dit zei, maande hij de anderen om wat naar achteren te gaan zitten.

Hij was bezig om de lont aan te steken terwijl hij het potje in zijn hand had.

"Zet het op de grond gilden zijn vrienden, maar hun stem werd overweldigd met een enorme harde knal en ze voelden overal pijn.

Maarten lag op de grond en er lag een enorme grote plas bloed naast hem. Zijn vrienden kropen naar hem toe, want ze konden niet staan. Ze hadden honderden spijkers, schroefjes in hun lijf. Maar Maarten was er veel erger aan toe. Zijn beide handen waren weggevaagd en een groot gedeelte van zijn hoofd hing als een zijden draadje aan zijn nek. Naast hen, was een grote krater geslagen en ze vielen er met zijn drieën in.

Ze misten de kracht om uit de krater te kruipen en Joop en Alex begonnen zachtjes te roepen.

"Help, help ons toch" en hun geroep werd gehoord door een man die net zijn hondje uitliet. Deze man had ook de reusachtige knal gehoord en was al de kant opgelopen waar het geluid vandaan kwam. Hij zag allemaal spijkers liggen en keek in de bosjes. Hij schrok zich wezenloos toen hij de jongens zag liggen in de krater.

Hij haalde zijn mobiel uit zijn zak en belde 112.

Er waren ondertussen meer mensen op de plek des onheils en ze probeerden Maarten aan de praat te houden, maar die zakte steeds meer weg en verloor zijn bewustzijn.

Het park stond in een mum van tijd vol met ambulances, politieauto's en er landde een traumahelikopter.

Alex en Joop werden het eerst uit de krater gehaald en daarna konden ze pas bij Maarten komen.

Maarten werd via de trauma helikopter naar het academisch ziekenhuis vervoerd, maar overleed voordat hij daar aankwam.

Alex en Joop werden naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis vervoerd en ondergingen helse pijnen toen alle spijkers, schroeven uit hun lijven werden gehaald.

De drie ouderechtparen waren ondertussen ingelicht en waren totaal van streek.

Maarten was de eerste vuurwerkdode van 2009.

Joop en Alex durfden vanaf die tijd geen vuurwerk meer af te steken en rouwden om hun vriend, die weggevaagd was voor hun ogen.

Namen zijn verzonnen en dit verhaal is niet waargebeurd, maar het kan wel gebeuren.

Vuurwerk, wees voorzichtig, maak geen eigen vuurwerk en steek geen vuurwerk af in je hand.